

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

reginam, sibi coniunxit matrimonio. Antiochia quoque Christianis supererat: Aderat eius princeps, & rebus bene gestis, ad sua remeabat. Territi Saraceni, multis de locis cessere Christianis: Ità ditio Antiocheni quoque principis extensa est. Thoruttum à Tyro mille passibus distabat, in monte positum, inexpugnabile videbatur: quod fortissima hostium manus tenebat, quotidianis incursionibus Christianam militiam fatigabat. Visum est principibus obsideri: multū diūq; in expugnatione frustra laboratum. Aderant Saxones pleriq;, qui in Hercynia fodiendis mineris desudant: Aggressi opus, cuniculis factis, muros subruunt: Territi hostes, circumspiciunt: sed occurrere tanto non poterant periculo: Summa cogitabant: mors, & quidem crudelis, ante oculos: deliberabant, ut interposito colloquio, vitam si non aliud, paciscerentur: Ad proximos versi, inducias paruas ad mutuos sermones deprecantur, & accipiunt. Vbi ventum est ad colloquium, primum poscunt, quis sit princeps à quo oppugnentur. Illi referunt: Esse Henricum Palatinum Rhēni potentissimi ducis Leonis filium: Eius poscunt praesentiam: Quibus obijcitur: Turbatores estis pacis & veritatis inimici. Illi respondent, de utroque sibi certa esse colloquia cum principe. Venit, & rogatur ab his, ut interposita pace & fide publica, in medium ductantur principum, facturi deditionem.

CAPVT XII.

Henricus Palatinus eos deducit: Aderat inter alios Henricus dux Brabantiae: Ibi ab Saracenis accepta est oratio, quae commiserationem efflagitaret: Communem esse Deum, quem utriq; colerent, ritum diuersum: Illis Abraham esse generis principium: quod à Sara genti, Saraceni dicantur fratres esse, communi praedictis

præditos humanitate, sub vno patre Deo: humanarum rerum varietate, iam se victos, sæpè antè victores: nunc accipiant deditos, solas vestes cum vita permittentes: In ipsa arce captiuos plurimos cum multis esse thesauris: accepta deditione, abire sinantur, orant: neq; difficilem illis futuram, hoc capto præsidio, duorum proximorum occupationem. Inclinauere multi vt deditionem acciperent: Alijs ex re visum, vt expugnata arce, terrorem in hostem congeminent: Ità non vnum sensere. Adolphus comes nonnullos ex contradicentibus perducit ad muros, munitionem ostendit, pericula quanta immineant oppugnantibus, ponit sub oculos, & in sententiâ sue partis multos perduxit, vt placeat deditio, modò obsides dent ad implendas conditiones. Retulere septem ex Saracenis, qui venerant, rem ad consortes: Ibi fit comploratio: Resistunt milites in faciem primoribus: nunquam se viuos arcem hostibus permissuros: Quid enim desit, nesciant: Arma, commeatus, valla, propugnacula. Igitur ex sententia militum conditiones pernegantur: Iterum oppugnantur, defendunt: & in longitudine temporum defecere Christianis commeatus: A Tyro petendi erant, nec infirma manu propter incursionem hostium: dimidium misere copiarum, reliqua parte ad obsidionem remanente. Diu aberant: Timor inuadit Christianos: sed cum redisse nunciarentur, recreati sunt: Simul tamen & hoc renunciatur, properare Saphadinum principem potentissimum, cum Persis, Medis, & Assyrijs, & infinita hominum colluie. Non potuere non timere, qui apparatus hostium & suorum paucitatem respexere. Itaq; relicta obsidione, Tyrum atq; Acconem petiuere: Vulnerati ac infirmi multi (misera facies) relictis, quibus potuere viribus insequuti sunt. Ià veniente Mar-

rio de patria quandoq³ sua cogitabant: & comparatis nauibus, praesertim quod Imperatore mortuo nemo su-
peresset, qui suppetias mitteret: & in rebus cuiusq³ do-
mesticis perturbatio, quae solet cum nouis surgere princi-
pibus, timebatur. Solus Moguntinus & Verdensis prae-
sules remansere, qui iam dudum ex Imperatoris decreto
ibant coronare regem Armeniae: qui hoc ab Imperatore
dudum efflagitasset. Peregit ergo Moguntinus in rege
Armeniae, quod antea cancellarius in rege Cypri: Com-
posuitq³ pace sequestra res inter eundem nouum regem,
& principem Antiochie.

CAPVT XIII.

O Peraprecium est paucis inferere, hoc tempore
factam Liuania ad Christi fidem conuersionem
per gentem Saxonum, & eos, qui in eam prouinciam
mercandi gratia à ciuitatibus Saxoniae atq³ Scandinaviae
nauigauerunt. Fuit autem primus huius plantationis author
nouellae dominus Meynerus (alii dixere Meynardum)
Zegebergensis canonicus: quae eloquiū Domini inflam-
mauit, ut eidem populo infideli pacē Domini nūciaret, &
paulatim calore fidei faceret scintillare. Cūq³ vir bonus
per aliquot annos cū mercatoribus eō nauigaret, & ope-
re pietatis deuotus insisteret, sensit manū Domini nō ab-
breuiatā, & auditorū deuotionē plurimā. Accedens igitur
Bremensem ecclesiam, cui tū praerat Hartwicus se-
cundus, de negotio pietatis apud eundem atq³ capitulum
eius verba fecit, nē in vanum laboraret, sed maiorū au-
thoritate res inchoata procederet. Impartitur archie-
piscopus volens viro zelo euāgelizandi auctoritatem:
ipsumq³ pontificali subiectum honore, mittit in gentem
Christo conciliandam. Ipse igitur Meynardus humilis
& deuotus, auditoribus suis verbi spargens semina, ar-
guen-